

ฉบับที่

5

พฤศจิกายน

สัปดาห์ที่ 31

เทศกาลธรรมดา

สดด 131:1,2,3

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 3

บทอ่านที่ 1

ฟป 2:1-4

ถ้าท่านได้รับกำลังใจจากการเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสตเจ้า ถ้าท่านได้รับกำลังใจจากความรัก ถ้าท่านเป็นหนึ่งเดียวกันในพระจิตเจ้า ถ้าท่านเห็นอกเห็นใจสงสารกัน ท่านจงทำให้ข้าพเจ้ามีความยินดีอย่างเต็มเปี่ยมโดยการเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน มีความรักแบบเดียวกัน มีความรู้สึกนึกคิดอย่างเดียวกัน อย่ากระทำการใดเพื่อชิงดีกันหรือเพื่อโอ้อวด แต่งงอมนตนคิดว่าผู้อื่นดีกว่าตน อย่าเห็นแก่ผลประโยชน์ของตนฝ่ายเดียว จงเห็นแก่ผลประโยชน์ของผู้อื่นด้วย

พระวรสาร

ลก 14:12-14

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสกับผู้ที่เชิญพระองค์ว่า

‘เมื่อท่านจัดเลี้ยงอาหารกลางวันหรืออาหารค่ำ อย่าเชิญมิตรสหาย พี่น้องหรือเพื่อนบ้านที่มั่งมี เพราะเขาจะเชิญท่านและท่านจะได้รับการตอบแทน แต่เมื่อท่านจัดงานเลี้ยง จงเชิญคนยากจน คนพิการ คนง่อย คนตาบอด แล้วท่านจะเป็นสุข เพราะคนเหล่านั้นไม่มีสิ่งใดตอบแทนท่านได้ ท่านจะได้รับการตอบแทนจากพระเจ้าเมื่อผู้ชอบธรรมกลับคืนชีวิต’

ทำทุกสิ่งทุกอย่าง อย่าหวังสิ่งตอบแทนใด ๆ พระองค์ให้ท่านมาเปล่า ๆ ท่านก็จงให้แก่กันและกันเปล่า ๆ เพราะพระองค์ไม่ประสงค์ให้เราทำเพื่อต้องการการตอบแทน ดังสุภาษิตไทยที่ว่า หมูไปไถมา แต่จงทำด้วยใจรัก เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกันและกัน ให้สมกับที่เราได้ชื่อว่าคริสตชน เพราะว่าเรารักกันและกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

วันที่ 5 พฤศจิกายน 2555

ลก 14.12-14

บทอ่านวันนี้ นักบุญเปาโลและพระเยซูเจ้าสอนเรื่องการดำเนินชีวิตของประชาชน. นักบุญเปาโลบอกกลุ่มคริสตชนในจดหมายถึงฟิลิปปีว่า “อย่าเห็นแก่ผลประโยชน์ของตนฝ่ายเดียว จงเห็นแก่ผลประโยชน์ของผู้อื่นด้วย” (ฟป. 2.4). พระเยซูเจ้าทรงวิจารณ์เรื่องงานเลี้ยง เชิญคนจน ข้อเสนอเหล่านี้น่าประหลาดใจ และแตกต่างกันเล็กน้อยระหว่างสิ่งที่เราคิดกับสิ่งที่เราทำ

หลายครั้ง เราสังเกตสิ่งที่เรียกว่า “จิตใจโลก” เป็นการกอบโกยสิ่งต่างๆ เข้าตัวเองมากเท่าที่คุณสามารถ. ขัดกับ “จิตใจกว้างที่มีแต่ให้” ที่พระเยซูเจ้าทรงเห็นด้วย เป็นการให้เปล่าโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน แม้เราหลีกเลี่ยงความโลภ บ่อยครั้ง คนทำงานตามสิ่งที่ เราเรียกว่า “หลักการผานประโยชน์” ดังนั้น มีการสร้างรูปแบบที่แน่นอนของการให้ของขวัญในเทศกาลคริสตสมภพ หลักการนี้ จึงเป็นของพระเยซูเจ้า ที่แตกต่างกัน นั่นคือ การให้โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน นี่คือหลักการพระวรสารแห่งความใจกว้าง

ปกติ แม้จะเอาใจใส่ลูกที่อ่อนแอที่สุดมากกว่าลูกคนอื่นๆ การมีใจกว้าง หมายถึงการกลับไปหาพระเจ้า

พระเยซูเจ้าทรงดำรงพระชนมชีพและทรงสอนว่า “การให้แทนการเอา” การมีใจกว้างแทนการยืนยันเรื่อง “การแลกผลประโยชน์หรือตรงกับสำนวนที่ว่า “หมูไปไก่มา”